

Homilie Maria Tenhemelopneming in Ver-Assebroek (14-08-2025)

Lezingen: Apokalyps 11,19a; 12,1-6a.10ab; 1 Korintiërs 15,20-26; Lucas 1,39-56

Broeders en zusters,

1. Op 15 augustus viert de kerk het feest van de tenhemelopneming van Maria en van haar nabijheid bij haar Zoon. Dit doet de kerk al heel lang, al sinds vele eeuwen, lang voordat paus Pius XII in 1950 plechtig verklaarde: “De onbevleete Moeder van God en altijd Maagd Maria is, toen ze de loop van haar aardse leven had beëindigd, opgenomen in de hemelse heerlijkheid met lichaam en ziel.” Heel vlug hebben de christenen aangevoeld dat de vrouw, die zo dicht en zo nauw met Jezus was verbonden, zeker deelde in zijn overwinning op de dood. In de tweede lezing van vandaag zegt de apostel Paulus: *“Zoals allen sterven in Adam, zo zullen wij door Christus ook allen levend worden. Maar ieder op de voor hem bepaalde tijd. Christus als eerste en daarna, wanneer hij komt, zij die hem toebehoren”* (1 Kor. 15, 22-23). De kerk gelooft dat dit zeker voor Maria al is begonnen, want zij behoorde hem helemaal toe. “De Tenhemelopneming van de heilige Maagd is een bijzondere deelname aan de verrijzenis van haar Zoon en een vooruitlopen op de verrijzenis van de andere christenen”, zegt de Katechismus van de Katholieke Kerk (KKK, n° 966). De tenhemelopneming van Maria is een feest van hoop voor ons allemaal. Daarom vieren we dit feest hier met grote vreugde in de kerk van Ver-Assebroek, die aan Maria is toegewijd.

2. De eerste lezing van dit feest is genomen uit het boek der Openbaring, de Apokalyps van Johannes. Het visioen dat hij beschrijft klinkt zeer dramatisch. Er is sprake van een groot teken aan de hemel, waar een vrouw verschijnt die belaagd wordt door een vuurrode draak met zeven koppen en tien horens, en op elke kop een kroon. Een monster dat met zijn staart een derde van de sterren aan de hemel meesleept en ze op de aarde gooit ... wellicht vraag je je af waar Johannes, de schrijver van het boek van de Openbaring, die fantasie vandaan haalt. Maar het is helemaal geen fantasie, integendeel, het is keiharde werkelijkheid.

Want die draak staat symbool voor het monster dat doorheen de eeuwen tot op vandaag de mens heeft geteisterd. Het monster van moord en doodslag, van honger, onderdrukking en vervolging, van oorlog en uitmoording, van concentratiekampen en gaskampen. Honderden miljoenen mensen zijn door al die monsters een gruwelijke dood gestorven. En die vreselijke monsters leven vandaag ongestoord verder, zetten in vele landen hun lugubere werk verder, vandaag o.m. in Oekraïne, in Gaza, in Kongo enz.

Misschien denken we nu: ik blijf toch gespaard van die vreselijke draak, maar dan vergissen we ons. Want ook in ons land worden mensen soms getroffen door dat monster. Het monster van armoede, ziekte en dood, van onzekerheid en faillissement, van tegenslag en werkverlies, van ruzie, ontrouw en echtscheiding die dikwijls uitmonden in vechtscheiding. We kunnen door zoveel monsters getroffen worden. De draak heeft immers meer dan zeven koppen.

Het klinkt helemaal niet zo mooi op de feestdag die we vandaag vieren, maar Johannes heeft ook een boodschap van hoop: de Vrouw wordt weggevoerd naar God en zijn troon, waar hij voor haar een plaats heeft bereid. En er is een stem die roept in de

hemel: “Nu is gekomen het heil en de macht en het koningschap van onze God en de heerschappij van zijn Gezalfde”. God overwint de draak. God is sterker dan alle monsters die mensen willen verslinden.

3. In het evangelie van vandaag wordt Maria door Elisabet zalig geprezen: “Zalig zij die geloofd heeft dat tot vervulling zal komen wat haar vanwege de Heer gezegd is”. In alle omstandigheden bleef Maria trouw aan haar geloof. Haar geloof en trouw bleven sterk ook toen haar goddelijk kind moest geboren worden in een stal. Ook toen ze naar Egypte moest vluchten omdat haar kind bedreigd werd. Ook toen haar zoon van twaalf buiten haar weten om in de tempel achterbleef, en bijna arrogant vroeg of ze niet wist dat hij in het huis van zijn Vader moest zijn. Ook toen hij als een misdadiger aan het kruis werd geslagen. Dat is wat ons tot haar doet bidden en waarom we haar steun vragen: dat wij niet ten onder zouden gaan wanneer we kreunen onder zware problemen en tegenslagen, onder inspanningen die niets opleveren, onder ziekte en ellende. Dan bidden we om haar steun, en dat haar voorbeeld ook onze weg zou zijn.

In het evangelie horen we ook het Magnificat, het loflied van Maria die God looft en prijst wegens haar uitverkiezing om moeder te worden van Jezus de Messias, de Zoon van God. Het is een lied van hoop, omdat Maria weet dat God uiteindelijk de macht van het kwade zal overwinnen. Daarin juicht ze van vreugde omdat God welwillend neerziet op haar kleinheid, terwijl Hij hen die zich verheven wanen uiteendrijft, heersers van hun troon stoot, en geringen verheft. Wie honger heeft overlaadt Hij met gaven, maar rijken stuurt Hij weg met lege handen. Inderdaad, we hebben het al gehoord in de eerste lezing: God zal uiteindelijk alle monsters verpletteren die de mens willen verslinden!

Broeders en zusters, de wijze waarop tegenwoordig in onze wereld wordt omgegaan met de mens in zijn of haar lichamelijkeheid is zeer ongelijk. Enerzijds wordt het menselijk lichaam verheerlijkt en als een afgod behandeld, maar anderzijds wordt het lichaam van mensen geschonden door oorlog en vervolging, en onteerd door misbruik en grensoverschrijdend gedrag. Het een noch het ander is goed. Het feest van de tenhemelopneming dat we vandaag vieren zegt dat er heil en hoop is voor de ganse mens in zijn bezielde lichamelijkeheid. Er is toekomst voor de mens, ook als lichamelijke persoon. Want het feest van vandaag leert ons dat de mens uiteindelijk lichamelijke wordt getransfigureerd en verheerlijkt: alle pijn, vernedering of verminking die mensen in hun lichaam ervaren door ziekte of door mishandeling wordt weggenomen. Want in onze verrijzenis delen we, net als Maria, de moeder van Jezus, in de heerlijkheid van Jezus' lichamelijke opstanding. Maar eerst moeten we leven en sterven hier op aarde, net zoals Maria, met alle beproevingen en lijden die daarmee soms gepaard gaan.

Laten we daarom bidden dat we Maria's levensweg zouden navolgen: hier op aarde leven in nederig geloof, om na onze dood samen met haar te leven in Gods aanwezigheid, helemaal geheeld naar lichaam en ziel. Amen.

Adelbert Denaux, pr.